

διὰ τοῦ τρόπου τοῦ ἀπλουστάτου, ὃν δὲ μεταρρυθμιστής προτείνει:

Οἱ Ἰανουάριοι νὰ ἀρχίζῃ τὴν δευτέραν ἡμέραν τοῦ ἔτους, ητὶς θὰ εἴνε πρώτη Ἰανουαρίου, ἡ δὲ μέχρι τοῦδε λεγομένη πρώτη ἡμέρα τοῦ ἔτους νὰ μὴ μετρήσαις ὡς ἀνήκουσα εἰς τὴν σειρὰν τῶν ἄλλων ἡμερῶν, οὐδὲ μέρος μηνὸς ἀποτελοῦσα, ἀλλὰ νὰ εἴνε μοναδικὴ καὶ ἀνεξάρτητος ἡμέρα, Ἐορτὴ τοῦ ἔτους ἡ ὥπως δήποτε ἄλλως λεγομένη. "Ἄλλως δὲ ἡ ἡμέρα αὕτη καὶ νῦν παρ' ἅπασι τοῖς λαοῖς εἴνε ἑορτῆς καὶ ἀργίας ἡμέρα καὶ οὐδόλως βλάπτονται τὰ συμφέροντα, αἱ κοινωνικαὶ συναλλαγαὶ καὶ τὰ τοιαῦτα ἐκ τῆς μεταρρυθμίσεως.

Ἄλλὰ πρὸς ἐπιτέλεσιν τῆς καθ' ὅλα ἀφομοιώσεως τῶν ἔτῶν ἀνάγκη νὰ προσέλθῃ ἀρωγὸς δι Πάπας, κατὰ τὸν μεταρρυθμιστήν, κανονίζων ἐφάπαξ καὶ σταθερῶς τὴν ἡμέραν τοῦ Πάσχα καὶ τὰς συναφεῖς κινητὰς ἑορτάς, ὥστε σύν αὐταῖς νὰ κανονισθῶσιν ἀναλλοίωτοι αἱ τῶν σχολείων διακοπαὶ κλπ.

Αφ' ἔτερου δὲ εὔκταῖον ὥπως οἱ Ἀράσοι καὶ οἱ Ἑλληνες, οἱ ἀκολουθοῦντες τὸ ιουλιανὸν ἡμερολόγιον, ὑπερπηδήσωσι τὰς δώδεκα ἡμέρας, αἵτινες χωρίζουσιν αὐτοὺς ἀπὸ τῶν λοιπῶν Εὐρωπαίων.

Τοιαύτη ἡ προτεινόμενη μεταρρύθμισις, ἀπλὴ καὶ δυνατὴ γενέσθαι, "Ἄλλας δὲ ἀς πιθανὸν νὰ εὐρίσκωσι πολλοὶ εὐλόγως ἐπωφελεῖς, ητοι τὸ νὰ μὴ ἀρχίζῃ τὸ ἔτος ἐν μέσῳ τοῦ χειμῶνος, ἐν τόσῳ ἀκαταλλήλῳ ἐποχῇ, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἔαρ ἡ τὸ φθινόπωρον, δι μεταρρυθμιστής δὲν τοιμᾷ νὰ προτείνῃ, φρονῶν δὲι τὴν τοιαύτη αἰφνιδία μετάθεσις τῆς τοῦ ἔτους ἀρχῆς πλείονας κακὰ ἡ ἀγαθὰ θέλει ἐπενέγκῃ.

Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς προσεχοῦς παγκοσμίου ἐκβέσεως τῶν Παρισίων κατὰ τὸ 1889 προτείνειν ἐν τέλει δι βραβευθεὶς νὰ συγκληθῇ ἰδιαίτερον συνέδριον, ὥπως συσκεφθῆ περὶ τῆς ἀπλουστάτης ταύτης χρονολογικῆς μεταρρυθμίσεως, ητὶς νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ προσεχοῦς αἰῶνος.

Π * *

ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

"Ηλεκτρικὴ ἡλίασις. — Ή ἐν Κρεζῷ ἡλεκτρικὴ κάμινος. — Φῶς ἐντάσεως 100,000 κχρίων. — Ἀποτελέσματα ἴσχυρᾶς ἀκτινοβολίας ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ τῶν ὄφθαλμῶν. — Ἔγκαύματα ἄνευ θερμότητος. — Ἀποδέπτισις τοῦ δέρματος. — Ηλεκτρικὴ ὄφθαλμια.

Οὐδὲὶς βεβαίως δὲ μὴ ἀκούσας περὶ ἡλίασεως. Εἶνε νόσημα ἔξ οῦ ἀδύνατον νὰ πάθῃ τις κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν τοῦ ἔτους. Δὲν πρόκειται οὖμας νῦν περὶ τῆς ἐκ τοῦ ἡλίου, τοῦ φωτοπαρόχου

ἀστρου τῆς ἡμέρας, ἡλιάσεως, ἀλλὰ περὶ τῆς ἐκ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ἡλίου προερχομένης, ητὶς προσβάλλει ἀδιακρίτως, χειμῶνός τε καὶ θερούς.

"Ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς ἐν Παρισίοις ἑταιρίᾳς τῆς χειρουργίκης ἐγένετο πολὺς περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου λόγος. Ο πρῶτος ἱατρὸς τῶν ἐν Κρεζῷ ἐργοστασίων, ὁστὶς ἔτυχεν ἐπανειλημμένως τῆς εὐκαιρίας νὰ μελετήσῃ ἐγγύθεν τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἡλεκτρικῆς ἡλίασεως, ὑπέβαλε λεπτομερῆ περὶ τοῦ θέματος ἔκθεσιν. Τί δὲ εἴνε ἡ ἡλεκτρικὴ ἡλίασις; Ὡς γνωστὸν ἐν τῇ βιομηχανίᾳ γίνεται νῦν χρῆσις τοῦ ἡλεκτρισμοῦ, ως ἔστιας θερμότητος, πρὸς καμίνους μεταλλευμάτων καὶ τῆξιν μετάλλων. Υπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῆς ἡλεκτρικῆς ἔστιας τὰ μετάλλα τήκονται οἰονεὶ αὐτομάτως" δι χάλυψ αὐτὸς ἀναλύεις ως βούτυρον ἐν ὄλιγαις στιγμαῖς. "Ἐν Κρεζῷ, ὅπου πᾶσαι οἱ πρόσδοι τῆς βιομηχανίας ἐφαρμόζονται ταχέως καὶ δραστηρίως καὶ διόθεν καὶ ἡ Ἀγγλία αὐτὴ προμηθεύεται χάλυβα ἀριστον, ὑπάρχει τοιαύτη ἡλεκτρικὴ κάμινος, πρὸς παρασκευὴν τοῦ χάλυβος. Ή ἔστια, ἡ ἐπὶ τοῦ μετάλλου ἐπενεγγούσα, εἴνε ἐκτάκτου λαμπρότητος: ἡ φωτοβόλος αὐτῆς ἔντασις ἀναλογεῖ πρὸς δεκακισχίλιας λυχνίας Καρόντη, τουτέστιν πρὸς ὑπερεκατοντακισχίλια κηρία.

Τὸ θέαμα εἴνε ἔξοχον, ἀλλ' ὁ θέλων νὰ ἀπολαύσῃ αὐτὸν τιμωρεῖται σκληρῶς. "Ατομαὶστάμενα εἰς ἀπόστασιν δέκα μέτρων ἀπὸ τῆς ἔστιας, δὲν αἰσθάνονται οὐδεμίαν θερμότητα καὶ οὖμας μετὰ μικρὸν ὑπόκεινται εἰς πόνους ὄδυνηρούς. «Περίεργον, ἔλεγέ τις τῶν παρεστώτων. Δὲν ζεσταίνομαι διόλου καὶ οὖμας αἰσθάνομαι κάποιον καύσιμον, οὗμοιον μὲ ἐκεῖνο τῆς ἡλίασεως ὅπου εἶχα πάθει τὸ καλοκαίρι.» Καὶ δι λέγων ταῦτα φρονίμως ποιῶν ἀπεμακρύνθη, ἀλλ' εἶχεν ἥδη πάθει δευτέραν ἡλίασιν, ἐν πλήρει νυκτὶ.

Καὶ τοι ἡ ἡλεκτρικὴ ἔστια διακόπτεται, ἐν τούτοις, σχεδὸν πάντοτε, οἱ παριστάμενοι κατὰ τὰς δοκιμὰς αἰσθάνονται ἐγκαύματα κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττὸν ὄδυνηρὰ εἰς τὸν λαμπόν, τὸ πρόσωπον καὶ τὸ μέτωπον συνάμα τὸ δέρμα λαμβάνει χροιὰν ἐρυθρόχαλκον. Καίτοι δὲ οἱ παριστάμενοι φέρουσιν διόπτρας μαύρας, οὗμοιας πρὸς ἐκείνας τὰς δοπίας μεταχειρίζομεθα διὰ τὴν ἔξετασιν τοῦ ἡλίου, ἡ ἵσχυρὰ ἔντασις τοῦ φωτὸς ἐπιδρᾷ ἐπὶ τοῦ ἀμφιβληστροειδοῦς χιτῶνος αὐτῶν οὕτως, ὥστε ἐπὶ τινα λεπτὰ ἡ ὄφασις των πάσχει παντελῆ διάλειψιν, ἐπὶ μίαν δ' ἄλλην ὥραν είτε βλέπουσι πάντα τὰ ἀντικείμενα ὑπὸ βαθὺν κρόκου χρωματισμόν. Αἱ μεμβράναι τοῦ ὄφθαλμοῦ ἐρεθίζονται, διέρθισμός δ' οὗτος διαρκεῖ ἐπὶ τεσσαράκοντα ὄκτω ὥρας τούλαχιστον, συνεπαγόμενος τὴν ὄδυνηρὰν αἰσθησιν τῆς πα-

ρεμβολῆς ζένου σώματος ὑπὸ τὰ βλέφαρα. Ἐπακολουθοῦσιν ὡσαύτως δακρυρροῖς ὑπερβολικὴ ἐπὶ εἶκοσι τέσσαρας ὥρας διαρκοῦσα, κεφαλαλγία, ἀϋπνία, ἵσως καὶ πυρετός. Τέλος τὰς ἐπομένας ἡμέρας ὀλόκληρος ἡ ἐπιδερμὶς τοῦ προσώπου ἀπολεπίζεται. Οἱ ἴδοντες τὸ πρόσωπον τῶν ἀναστατωντων εἰς τὰς "Αλπεις κατερχομένων τῶν πανυψήλων παγγώνων δύνανται νὰ λάθωσιν ἰδέαν τῆς μορφῆς τῶν παθόντων ἡλεκτρικὴν ἡλιάσιν. Τὸ δέρμα ἀποφλοιοῦται κατὰ τεμάχια μεγάλα καὶ τὸ πρόσωπον λαμβάνει χρῶμα ἀνεμώνης.

"Ἐν τῇ συνήθει ἡλιάσει αἰσθάνεται τις ἀφόρητον θερμότητα· ἐν τῇ ἡλεκτρικῇ οὐδὲν τοιοῦτον·εἰς ἀπόστασιν 5 μέτρων ἀπὸ τῆς ἐστίας μόλις ὑψοῦται ἐπαισθητῶς τὸ θερμόμετρον· πᾶσα ἡ θερμότης εἶναι συγκεντρωμένη καὶ οἱ παριστάμενοι παθαίνουσιν καὶ εξ ἀποστάσεως 12 μέτρων. "Ἄρα τὸ φῶς εἶναι τὸ παράγον πάντα τὰ μνημονεύθεντα ἀποτελέσματα καὶ τὸ φαινόμενον εἶναι ἀρκούντως περιέργον· καὶ ἐνδιαφέρον.

Δὲν εἶναι, ἄλλως, ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν παρατηροῦνται τοιαῦτα γεγονότα· περιπτώσεις παθήσεως τῆς ὁράσεως ἰδίως ἀναφέρονται πολλαῖ. Ἡ ἡλεκτρικὴ ὄφθαλμια ὅτε μὲν εἶναι ἐλαφρὰ ὅτε δὲ βαρυτέρα. Ἔνιοτε, ἀρχομένη διὰ φοβερῶν αὐτὸ τοῦτο συμπτωμάτων, θεραπεύεται εἰς διάστημα τεσσαράκοντα ὄκτω ὥρων· ἀλλοτε παρουσιάζεται ὑπὸ μορφὴν ἡπιωτέραν, ἀλλ' ἔχει καταστρεπτικώτερα τὰ ἀποτελέσματα. "Οπως δήποτε ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ ἡλεκτρικὸν φῶς, ἐν μεγάλῃ ἐντάσει, βλάπτει πολλάκις καιρίως καὶ ἀνεπανορθώτως τὴν ὅρασιν, δοις δὲ εἰς ἡναγκασμένοι νὰ ὕσιν ἐκτεινέμενοι εἰς τὴν ἐπήρειαν αὐτοῦ, φέρουσιν ἐρυθρὰς ἢ κιτρίνας διόπτρας χάριν τῶν ὄφθαλμῶν, χάριν δὲ τοῦ δέρματος καλύπτουσι τὸ πρόσωπον.

K.

Ο ΣΥΖΥΓΟΣ ΔΥΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Γερμανικὴ παράδοσις.

Οἱ ἐπισκεπτόμενοι τὴν πόλιν Ἐρφούρτην ἐν Θυριγγίᾳ καὶ περιερχόμενοι τὰ ἄξια θέασι, δὲν δὲν θὰ παραλείψωσι καὶ τὸν ναὸν τῆς Παναγίας. Ἐκεῖ ἐντὸς αὐτοῦ μετὰ πολλοῦ διαφόρου θὰ φέρωσι τὸ βλέμμα ἐπὶ ἀναγλύφου τινὸς ἐντετειχισμένου, μεσαιωνικῆς ἐποχῆς καὶ βαναύσου τέχνης, παριστῶντος ἐππότην ὑψηλόσωμον κεκλιμένον μεταξὺ δύο γυναικῶν.

"Ο νεωκόρος τότε ἐπὶ τῇ ἐρωτήσει τοῦ περιηγητοῦ ἢ καὶ αὐτόκλητος σπεύδει νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν πότερης οὐτος εἶναι δὲ κόμης τοῦ Γκλάϊχεν καὶ νὰ ἀφηγηθῇ διὰ μυριστὴν φορὰν τὴν παράδοξον ἴστορίαν, ἦν εἰκονιζει τὸ ἀνάγλυφον.

"Ο κόμης Γκλάϊχεν κατὰ τὰς σταυροφορίας ἡχμαλωτίσθη ἐν Ιερουσαλήμ καὶ ἀπήχθη παρὰ τῷ Σουλτάνῳ, ὃς τὸν καλλιεργίαν τοῦ κάτιου. Ἡ κόρη τοῦ Σουλτάνου εἶδε καὶ ἡγάπησε τὸν ξανθὸν ἐππότην. Εἰς τοσοῦτον δὲ ἔξικετο ὁ ἔρως αὐτῆς, ὃςτε ἐπρότεινε νὰ ἔξεύρῃ τρόπον ὅπως φύγωσι μετ' αὐτοῦ, νὰ γίνη δὲ εἰτα χριστιανὴ καὶ σύζυγος του. 'Αλλ' ὁ κόμης εἶχεν ἥδη καταλίπη προσφιλῆ σύζυγον ἐν Θυριγγίᾳ. 'Αφ' ἐτέρου ὅμως πάλιν τὰ δειγὰ τῆς δουλείας ἦσαν ἀφόρητα, ἢ ἀνάκτησις τῆς ἐλευθερίας γλυκυτάτη. — 'Ο Γερμανὸς ἐπὶ τέλους ἐνέδωκεν εἰς τῆς Σαρακηνῆς κόρης τὰς προτάσεις. 'Ἐδραπέτευσαν ὅμοι καὶ ἀφίκοντο εἰς Ρώμην.

"Ο κόμης Γκλάϊχεν ἔσπευσε ν' ἀναγγείλῃ εἰς τὸν Πάπα τὰ γενόμενα. Ἡ πρὸς τὴν κόρην δοθεῖσα ὑπόσχεσις δὲν ἦτο ιερά; Ἡ ἐκκλησία ἥδυνατο ν' ἀπωθήσῃ ἔκεινην, ητίς διὰ τοῦ γοντροῦ τῆς ἀγάπης ἥρχετο πρὸς τὴν ἀληθῆ πίστιν καὶ ἔζητε ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὸ βάπτισμα καὶ τὸν γάμον;

"Ο ἄγιος πατήρ μετὰ μικρὰν σκέψιν εὗρε διέζοδον. Ἐπέτρεψεν εἰς τὸν κόμητα νὰ νυμφευθῇ ἐκ νέου δίχως νὰ διαλύσῃ τὸν πρῶτον αὐτοῦ γάμον καὶ νὰ ἔχῃ εἰς τὸ ἔζης δύο νομίμους γυναῖκας. Ο γάμος λοιπὸν ἐτελέσθη καὶ ὁ ἐππότης μετὰ τῆς νεοφωτίστου δευτέρας συζύγου ἐπανῆλθεν εἰς Θυριγγίαν.

"Αλλ' ἔμενεν ἔτι τὸ δυσχερέστατον: πῶς ἡ Γερμανὶς σύζυγος, ἡ ἐπὶ τόσον χρόνον ἐν δακρύοις καὶ προσευχαῖς ἀναμένουσα τὸν ἄνδρα, θὰ ἐδέχετο νὰ μερισθῇ αὐτὸν μετ' ἄλλη; Εἰς τὴν Σαρακηνήν, εἰθισμένην ἐν τῇ πολυγαμίᾳ, τοῦτο ἐφαίνετο ἀπλούστατον, ἀλλ' εἰς αὐτὴν τὴν πιστὴν χριστιανήν, τὴν περιπαθῆ Τευτονίδα, τὴν κόμησσαν τοῦ Γκλάϊχεν;

"Ο κόμης καταλίπων ἐν τῇ ὁδῷ τὴν συνδόν του ἀφίκετο πρῶτος αὐτὸς εἰς τὸν πύργον τοῦ Γκλάϊχεν καὶ ἐρίφθη εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς προσφιλοῦς συζύγου. Μετὰ τὰς πρώτας διαχύσεις τῆς χαρᾶς ἀφηγήθη αὐτῇ τὰς περιπτετέις, τὴν αἰχμαλωσίαν, τὸν τρόπον καθ' ὃν ἡλευθερώθη ὑπὸ τῆς κόρης τοῦ Σουλτάνου. Προσέθηκε δὲ ὅτι ἐγένετο αὕτη χριστιανὴ καὶ σύζυγος τοῦ τῇ ἐπινεύσει τοῦ Πάπα.

"Η κόμησσα, ἀφοῦ ἤκουσε πάντα ταῦτα μετὰ δακρύων, διεκήρυξεν ὅτι ἔκεινη εἰς ἣν ὥφειλε τὴν ἐπάνοδον τοῦ συζύγου, εἶχεν ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματα ἵστα πρὸς τὰ ἴδια της. 'Ἐσπευσεν εἰς προϋπάντησιν αὐτῆς καὶ αἱ δύο γυναῖκες ἐρίφθησαν μετ' ἀσπασμῶν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων. 'Ἐκ τούτου δὲ ὧνομάσθη ἔκτοτε ὁ τόπος ἐν φυηνητήθησαν Κοιλάς τῆς Χαρᾶς.

"Ἐζησαν καὶ οἱ τρεῖς ἐπὶ μακρὸν εὔτυχεῖς ἐν τῇ παραδόξῳ ταύτῃ συμβιώσει, ἀνευ τῆς ἐλαχίστης διενέζεως ἢ ἐριδος ἢ ἀντιζηλίας.